

řadě na problematiku polské literatury v 19. a 20. století, československo-polských literárních a kulturních vztahů, polské dramatiky, divadla a česko-polské divadelní spolupráce, na překladatelství, srovnávací genologii, vývoj prozaických žánrů ve slovanských literaturách a na literární regionalismus v česko-polském pohraničí. V rámci těchto úkolů byla zde napsána řada polonistických skript a monografií. Brněnští polonisté se podíleli na přípravách slovníků (*Slovník polských spisovatelů*, *Slovník literární teorie*, *Slovník literárních směrů a skupin*, *Slovník polských dramatiků* aj.), konferencí a sborníků, píší recenze, úvody a doslovy k překladům z polštiny, rozvíjejí vědeckou spolupráci s polskými akademickými a vysokoškolskými pracovišti, především s družební univerzitou ve Vratislavi.

Polonistickou problematikou se v rámci širě slavisticky pojatých přednášek a vědeckých prací zabývali též historikové J. Macůrek, Z. Hájek, F. Hejl, J. Kolejka, F. Mainuš, Z. Konečný, C. Nečas, R. Pražák, B. Dostál (všichni →), M. Rejnuš, P. Boček, literární vědci F. Wollman, D. Jeřábek, M. Kopecký, M. Mikulášek, I. Dorovský, K. Palas, V. Válek, D. Kšicová, I. Pospíšil, J. Dohnal, M. Suchomel (všichni →), teatrologové A. Závodský a Z. Srna, etnografové R. Jeřábek, B. Beneš, V. Frolec a D. Holý (všichni →), hudební vědci J. Vysloužil, B. Štědroň, M. Štědroň, R. Pečman a řada dalších badatelů univerzity, kteří rozvíjejí tradice česko-polské a mezi-slovanské vědecké a kulturní spolupráce, přímo symbolicky reprezentované Janem Evangelistou Purkyněm, jehož jméno měla univerzita ve svém názvu (1960—1990).

Jarmil Pelikán

SORABISTIKA

V období po druhé světové válce byla na filozofické fakultě pěstována také sorabistika. Zásahu o to měl K. Kyas (1881—1958), znalec horní i dolní lužické srbštiny, pilný překladatel a skromný, nenáročný badatel, který v letech 1946—1958 působil na fakultě jako externí lektor lužicko-srbského jazyka a literatury při katedře slavistiky a dovedl získat řadu zájemců o sorabistiku i mimo fakultu. Byli to především členové Společnosti přátel Lužice v Brně, jejímž byl Kyas předsedou od roku 1945.

K. Kyas se nespokojoval jenom organizací a vedením lektorských kursů lužické srbštiny. V přednáškách a seminářích seznamoval posluchače se sorabistickou problematikou v širokém záběru, informoval je o lužicko-srbských dějinách a kultuře, zvláště o literatuře.

Kyasova dlouholetá lektorská a přednášková činnost na brněnské univerzitě byla významným přínosem k propagaci lužicko-srbské kultury a podpořila současně i Kyasovu vlastní vědeckovýzkumnou činnost v oboru sorabistiky.

Jiří Krystýnek